

tillidsejattes og ikke dele Byrder og Vilkaar med alle andre Statsborgere. Forresten kan jeg ikke Andet end paa Præsternes Vegne glæde mig ved, at de ere komne ud af § 3, thi det faae besynderligt ud ifjor, at de stode sammen der med straffede Personer. Her ere de avancerede betydeligt, idet de ere komne fra § 3 til § 38. Dette er altsaa ialtfald et Fremskridt, men dog ikke et saadant, at jeg kan finde mig betrygget derved. Jeg staaer saaledes paa det samme Standpunkt som ifjor, at Præsterne skulle gaae deres Værnepligt igjennem som alle Andre, og jeg vil haabe, at ingen af de Herre som dele denne Anskuelse, vil følge det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Børtelsen). Dermed skal jeg slutte, idet jeg er enig med de andre Talere i, at det er overflødigt vidtløftig at discutere denne Sag, og idet jeg har det Haab, at de Allerfleste — jeg har jo desværre hørt, at En vil forlade sit ridtigere Standpunkt — ville holde fast og i Modsætning til hans Appel til Eftergivenhed imod det andet Thing vise, at her ikke er Grund til Eftergivenhed, men at vi værtimod maae haabe, at det andet Thing iaar vil komme os imøde og lade Præsterne tjene hele Livetiden ud.

Table: Jeg finder i Modsætning til, hvad der er udtalt af forskjellige af de foregaaende Talere, Anledning til at sige, at jeg maa fastholde den Opfattelse, jeg havde af Sagen i forrige Samling, og ikke kan indsee, at der just egentlig er gjort noget Fremskridt ved det Forslag, der er stillet fra Ministeriets Side. Jeg troer nemlig, at dette vil blive opfattet som givende en særegen Stilling for Geistligheden, og jeg finder, at de Talere have fuldstændig Ret, som mene, at man ikke uden Nødvendighed skal opstille en saadan Modsætning som den, der vil komme tilstede ogsaa gjennem det Forslag, der nu foreligger. I Virkeligheden betyder det jo overordentlig lidt, det er kun et Skin, vi sægte for, men dette Skin skulle vi ikke være med til at vedligeholde. Skulde der komme et ganske særegent Tilfælde for, hvor en eller anden Samvittighed kunde føle sig be-

byrdet ved at skulle gaae i den saakaldte active Tjeneste, saa var der jo mange Midler til at lette en saadan enkelt Samvittighed; men i denne Lov, som vi have kæmpet saameget for at faae saa fri for Undtagelser som muligt, at vedligeholde en lille Smule Skin, forekommer mig at være særdeles uflogt, og jeg maa gjentage, at jeg fastholder min Stilling i forrige Samling.

Justitsministeren: Forhandlingerne idag have, med Undtagelse af Ytringerne om det ene store Spørgsmaal angaaende Geistlighedens Stilling, i det Væsentlige kun dreiet sig om mindre betydelige Punkter i Lovudkastet, og jeg skal først tillade mig at berøre disse. Det blev nævnt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam), at der fandt en væsentlig Uoverensstemmelse Sted mellem Lovudkastets § 34, og saavidt jeg forstod ham, Hørloven, idet han meente, at de Befarnes Stilling efter den nævnte Pargræph, der kun gav dem Tilladelse til at forlange Udsættelse for eet Aar, var væsentlig ringere end den, der er givet de Landværnepligte, som jo kunne forlange Udsættelse i 3 Aar. Jeg skal hertil kun bemærke, at man vel neppe i Cet og Alt kan stille de Befarnes Vilkaar sammen med de Landværnepligtiges, thi Værnepligten opfyldes i de to Tilfælde paa høist forskjellig Maade, ligesom der kan og er discuteret meget om, hvilken af disse Classers Stilling der er den heldigste. At den ikke er ganske eens, derom ere Alle enige, og at Vilkaarene, under hvilke de kunne forlange Udsættelse, ligeledes maae være forskjellige, er derfor ganske sandsynlig. Hertil kommer, at her ikke tales om alle dem, som kunne blive værnepligtige til Søværnet, men kun om de Befarne, altsaa Folk, der have valgt Søveien til deres Levemet, og med Hensyn til hvilke det maa præsumeres, at den Udsættelse, hvortil de kunne komme til at trænge, i Reglen kun vil være kortere, nemlig for at de kunne uddanne sig til Styrmandsexamen osv., medens paa den anden Side det at give en længere Udsættelse vilde medføre Uoverensstemmelse i den Maade,